

21-12-2017

2078

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu pojedincu toga suda, Željki Zrilić Ježek, uz sudjelovanje zapisničarke Marine Radović, u upravnom sporu tužitelja T-PRO usluge d.o.o, Varaždin, Adolfa Wisserta 3/a, kojeg zastupa opunomoćenik Miroslav Rendić, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Josip Kozjak i Miroslav Rendić, Varaždin, Franjevački trg 11, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, OIB:18683136487, uz sudjelovanje zainteresirane osobe K Tekstil d.o.o., Varaždin, Svilaraska 2, radi predstečajne nagodbe, nakon održane usmene i javne rasprave, 14. prosinca 2017.,

presudio je

I. Poništava se rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-423-01/15-01/574, URBROJ: 513-04/16-2 od 21. siječnja 2016. i točka I. 2. izreke rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02 KLASA: UP/I-110/07/15-01/8016, URBROJ: 04-06-15-8016-50 od 17. srpnja 2016.

II Predmet se vraća na ponovni postupak prvostupanjskom tijelu.

III. Nalaže se tuženiku da naknadi trošak upravnog spora tužitelju u iznosu od 6.250,00 kn u roku od petnaest dana od dana primitka ove presude.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-423-01/15-01/574, URBROJ: 513-04/16-2 od 21. siječnja 2016. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02 KLASA: UP/I-110/07/15-01/8016, URBROJ: 04-06-15-8016-50 od 17. srpnja 2016., kojim se u točki I. 2. odbacuje tražbina tužitelja u iznosu od 6.294.092,89 kn.

Tužitelj pobija zakonitost osporavanog rješenja zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Ističe da je prijava njegove tražbine osnovana, budući da je uz prijavu tražbine dostavio zemljišnoknjižni izvadak iz kojeg je vidljivo da je isti vlasnik nekretnine na kojoj je upisano založno pravo u iznosu od 1.500.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti u korist Hypo Alpe-Adria bank d.d., a sve vezano uz Aneks II

Ugovora o odobrenju okvira za financijsko praćenje broj 131-4/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine sklopljenog 10. rujna 2009., da iz navedenog proizlazi da bi Hypo Alpe-Adria bank d.d. imala pravo pokrenuti postupak prisilne naplate te se naplatiti iz predmeta zaloga tj. iz nekretnine u vlasništvu tužitelja čime bi tužitelj stekao regresno pravo prema dužniku predstečajne nagodbe, da je tužitelj kao vjerovnik prijavio trenutno potraživanje Hypo Alpe-Adria bank d.d. u iznosu od 6.294.092,89 kn kako to proizlazi iz priloženih otvorenih stavaka iz prijave tražbine vjerovnika. Smatra da su osporavana rješenja kontradiktorna budući da utvrđuju regresno pravo tužitelja kao vjerovnika prema dužniku, ako bi došlo do prodaje predmetne nekretnine, a osporavaju potencijalnu visinu regresne tražbine tužitelja i to na način da u cijelosti odbacuju prijavljenu tražbinu. Predlaže sudu da poništi osporavana rješenja.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja.

Predlaže sudu da bez provođenja rasprave odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu, dužnik u postupku predstečajne nagodbe K Tekstil d.o.o. smatra da je tužba u cijelosti osnovana.

Sud je 7. prosinca 2017. održao usmenu i javnu raspravu, u prisutnosti opunomoćenika tužitelja i u odsutnosti uredno pozvanih tuženika i zainteresirane osobe, na temelju ovlaštenja iz odredbe članka 39. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10, 143/12, 152/14 i 29/17), o čemu su stranke bile upozorene u pozivu za raspravu.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja, sud je izvršio uvid u sudski spis predmeta i spis tuženika dostavljenog uz odgovor na tužbu.

Uvidom u prvostupanjsko rješenje od 17. srpnja 2015. sud je utvrdio da je navedenim rješenjem odbačena tražbina vjerovnika u iznosu od 6.294.092,89 kn, s obrazloženjem da je prvostupanjsko tijelo zaključkom pozvalo vjerovnika da dostavi pravnu osnovu tražbine odnosno pravni akt iz kojeg jasno proizlazi eventualno pravno sljedništvo s dužnikom ili založnim dužnicima navedenim u Aneksu II uz Ugovor o odobrenju okvira za financijsko praćenje broj 131-4/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, zaključenog 10. rujna 2009. između Hypo Alpe-Adria bank d.d., Podružnica Varaždin i VIS KG d.o.o. kao korisnika okvira i PATTING d.o.o. i VIS d.o.o. kao založnih dužnika, da je tužitelj u roku dostavio podnesak s dokazom o vlasništvu na nekretnini na kojoj je upisana hipoteka u iznosu od 6.294.092,89 kn u korist Hypo Alpe-Adria bank d.d. te Ugovor o podjeli i preuzimanju za vjerovnika FOROL d.o.o., sada TECH CONSULT d.o.o., pri čemu navodi da je nesporno da je vjerovnik vlasnik nekretnine, ali da se ne može smatrati da ima tražbinu prema dužniku u cjelokupnom iznosu upisane hipoteke, budući da će u slučaju aktivacije založnog prava u korist banke tužitelj će imati regresno pravo prema dužniku u iznosu prema procijenjenoj vrijednosti nekretnina u trenutku naplate, te da iz istog razloga nije uvažilo niti iskazane vanbilančne obveze dužnika prema tužitelju u iznosu od 6.294.092,89 kn.

Uvidom u osporavano rješenje od 21. siječnja 2016. sud je utvrdio da je žalba tužitelja izjavljena protiv prvostupanjskog rješenja odbijena, s obrazloženjem da tužitelj nije dostavio valjanu pravnu osnovu temeljem koju prijavljuje spornu tražbinu u iznosu od 6.294.092,89 kn, da Zakon o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ne propisuje prijavljivanje tražbine i/ili priznavanje buduće tražbine koja tek može, ali ne mora nastati, tim više što bi takvim priznavanjem vjerovnik stekao ovršnu ispravu za potraživanje koje nije nastalo niti fakturirano niti dospjelo obzirom da predstečajna nagodba ima snagu ovršne isprave za vjerovnike u iznosima za koje su im tražbine utvrđene.

Iz podataka u spisu proizlazi da je tužitelj je prijavio tražbinu u predmetnom postupku predstečajne nagodbe, zaprimljenu kod Financijske agencije 3. lipnja 2015. za iznos ukupno 6.294.092,89 kn, temeljem Aneksa broj II uz Ugovor o odobrenju okvira za financijsko

praćenje broj:131-4/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine sklopljen s Hypo Alpe-Adria bank d.d., te je kao dokaz priložio povijesni izvadak za društvo K TEKSTIL d.o.o. i tužitelja, navedeni Aneks broj II, potvrdu Hypo Alpe-Adria bank d.d. o stanju obveza dužnika K TEKSTIL d.o.o. i zk izvadak za kčbr. 887 zk. ul. 1005 Kučan Marof.

Odredbom članka 60. stavka 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13) propisano je da se na prvom ročištu utvrđuju tražbine prema prijavama vjerovnika i ispravama dostavljenim od strane dužnika.

Stavkom 2. navedenog članka Zakona propisano je da se tražbine u pogledu kojih postoji suglasnost između dužnika i vjerovnika o postojanju i visini tražbine tog vjerovnika te tražbine za koje postoji ovršna isprava smatraju utvrđenim tražbinama, osim ako dužnik raspolaže javnom ili javno ovjеровljenom ispravom kojom dokazuje da je tražbina prestala.

Stavkom 3. navedenog članka Zakona propisano je da se tražbine u pogledu kojih nisu podnesene prijave vjerovnika smatraju utvrđenima ako je njihovo postojanje i visinu dužnik naveo u izvješću iz članka 42. i članka 67. stavka 2. ovoga Zakona.

Člankom 71. stavkom 1. navedenog Zakona propisano je da pravne posljedice otvaranja postupka predstečajne nagodbe nastaju za sve tražbine vjerovnika prema dužniku koje su nastale do otvaranja postupka, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. Postupak predstečajne nagodbe ne utječe na pravo odvojenog namirenja izlučnih i razlučnih vjerovnika (stavak 2.).

Prema članku 72 a stavku 1. citiranog Zakona, solidarni dužnici, jamci dužnika, banke, garanti/izdavatelji akreditiva te osobe koje imaju pravo regresa prema dužniku prijavljuju u postupak prestečajne nagodbe svoje dospjele tražbine s osnova jamstva/solidarnog dužništva/garancija/akreditiva odnosno regresnog zahtjeva. Prema stavku 2. istoga članka Zakona solidarni dužnici, jamci dužnika, banke garanti/izdavatelji akreditiva prijavljuju u postupak predstečajne nagodbe svoje nedospjele tražbine za koje će imati regresno pravo od dužnika u slučaju ispunjenja obveze, te tražbine utvrđuju se, ali će za iste dužnik u nacrtu predstečajne nagodbe naznačiti da ih je i u kolikom iznosu dužan ispuniti samo u slučaju nastupa regresne obveze od strane dužnika.

Sukladno odredbi stavka 3. i 4. istog članka pravo glasa nemaju oni solidarni dužnici, jamci i osobe koje imaju pravo regresa koji imaju pravni položaj povezanih osoba (članovi uprave društva dužnika, članovi društva dužnika ili dioničari s udjelom višim od 25% u temeljnom kapitalu dioničkog društva dužnika ili vladajuće društvo u odnosu na društvo dužnika ili ovisno društvo u odnosu na društvo dužnika), a utvrđene tražbine navedenih vjerovnika ne uračunavaju se u ukupan iznos utvrđenih tražbina za potrebe glasovanja.

Prema ocjeni suda, osporavanim rješenjima povrijeđen je zakon na štetu tužitelja.

Ovaj sud nalazi da osporene odluke nisu na zakonu utemeljene zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

Naime, prema mišljenju ovog suda nepravilno je shvaćanje tuženika da se u postupku predstečajne nagodbe ne prijavljuju buduće tražbine s obzirom da je člankom 72.a. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi izričito propisano da solidarni dužnici, jamci dužnika, banke garanti/izdavatelji akreditiva prijavljuju u postupak predstečajne nagodbe svoje nedospjele tražbine za koje će imati regresno pravo od dužnika u slučaju ispunjenja obveze, te tražbine se utvrđuju, ali će za iste dužnik u nacrtu predstečajne nagodbe naznačiti da ih je i u kolikom iznosu dužan ispuniti samo u slučaju nastupa regresne obveze od strane dužnika.

Nadalje, upravna tijela pogrešno utvrđuju da je tužitelj prijavio čitav iznos upisane hipoteke, budući da je upisana hipoteka u visini od 1.500.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti dok je tužitelj kao vjerovnik prijavio trenutno potraživanje Hypo Alpe-Adria

bank d.d. u iznosu od 6.294.092,89 kn, kako to proizlazi iz potvrde Hypo Alpe-Adria bank d.d. o stanju obveza dužnika K TEKSTIL d.o.o., vezano za predmetni ugovor.

Sukladno svemu iznesenom, prigovori tužitelja o načinu na koji je njegova tražbina odbačena nisu se mogli otkloniti, zbog čega se osporena rješenja ne mogu ocijeniti zakonitim.

U postupku nakon ove presude prvostupanjsko tijelo je dužno donijeti odluku o prijavi tražbine tužitelja, te ocijeniti prijavljenu tražbinu tužitelja, uvažavajući pravna shvaćanja i primjedbe suda iznesene u presudi, sukladno članku 81. stavku 2. Zakona o upravnim sporovima.

Stoga je sud na temelju članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao pod toč. I. i II. izreke ove presude.

Nadalje, tužitelj postavlja i zahtjev za naknadom troška ovog upravnog spora, te potražuje trošak od po 2.500,00 kn za svaku radnju, i to: sastav tužbe i pristup na raspravu, ukupno 5.000,00 kn sve uvećano za pripadajući PDV.

Člankom 79. Zakona o upravnim sporovima propisano je da troškove spora čine opravdani izdaci učinjeni u tijeku ili u povodu spora. Troškovi spora obuhvaćaju i nagradu za rad odvjetnika i drugih osoba koje imaju pravo na zakonom propisanu naknadu (stavak 1.). Vrijednost predmeta spora smatra se neprocjenjivom (stavak 2.). Stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano. Ako stranka djelomično uspije u sporu, sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da se troškovi raspodijele razmjerno uspjehu u sporu (stavak 3.).

Sukladno citiranoj odredbi zakona, imajući u vidu da je tužiteljica u cijelosti uspjela u ovom upravnom sporu, jer je poništeno drugostupanjsko rješenje i predmet vraćen na ponovni postupak i odluku, stoga je tuženik obavezan i naknaditi trošak istog, sukladno odredbi članka 79. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima.

Budući da je sukladno odredbi članka 79. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima vrijednost predmeta spora neprocjenjiva, to je u konkretnom slučaju trebalo primijeniti Tbr. 23. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 142/2012, 103/2014, 118/2014, 107/2015) kojom je propisana nagrada odvjetniku od 250 bodova u neprocjenjivim upravnim sporovima. Tužitelju je priznat zatraženi trošak sastava tužbe i pristupa na raspravu od po 250 bodova za svaku radnju, dakle ukupno 500 bodova što čini 5.000,00 kn, uvećano za pripadajući PDV od 25%, tj. u iznosu od 1.250,00 kn, što čini ukupan iznos troška od 6.250,00 kn. Slijedom navedenog, odlučeno kao pod toč. III. izreke ove presude.

U Zagrebu, 14. prosinca 2017.

Sutkinja:
Željka Zrilić Ježek, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv točke I i II ove presude nije dopuštena žalba sukladno članku 66. a stavku 1. Zakona o upravnim sporovima. Protiv odluke o troškovima sadržane u točki III izreke dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

